

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sicut ad secundum Christi Adventum renovabitur mundus, ita modo
animus noster æquè est renovandus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

quam gravia sint vulnera, pro quibus necesse est, Dominum Christum vulnerari! Sed quid prodest agnoscere, nisi ut tanto magis timeas culpam & poenam, quanto magis agnosceis esse timendam? Quam clara & aperta voce modo infantiles panni clamant contra mundum, & de culpa mundanos arguunt; tam disertè & graviter contra clamabunt in Iudicio, & pœnas postulabunt dirissimas; *Ego sum iudex & testis dicit Dominus.* Sicut Maritta quidam Diaconus apud Victoriam Uticensis contra Elpidephorum virum mundanum, quem susceperat in baptismo, dicebat de linteis quæ tum erant adhibita; *Hæc sunt lintea Elpidephore, qua te accusabunt dum Majestas venerit iudicantis, custodi-ente diligentia mea, ad testimonium tuae perditionis.* Sic plane de Christi pannis, de Christi verbis & factis: *Hæc sunt verba & facta, Mun-*

dane, qua te accusabunt, te iudicabunt, te condemnabunt, quia hæc sunt qua te modo accusant, iudicant, & condemnant. Non erit aliud de mundo Christi iudicium quam quod fuit. Ex primo jam facto iudicio, timendum est secundum quod fiet, quia primi est effectus consequens. Ex secundo quod fiet, timendum est primum, quia ejus est causa præcedens. Sic autem utrumque timebitur, si quod est in nobis mundanum & sensuale, tollatur. Non est verus timor otiosus, sicut nec amor; magna operantur ubi sunt, non coactè sed spontaneè secundum Deum, sed voluntariè. Aut si operari renuunt, nec timor nec amor est. *Sic loquitur & sic facit, ait sanctus Jacobus, sicut per legem liberati, incipientes iudicari;* Quasi si jam iudicari minime, quia jam revera iudicium incipit ex hac vita, quod in alia perficitur.

1. Pet. 5.

1. Cor. 2.

E O D E M D I E.

ALIA VERITAS PRACTICA.

Nihil in futuro iudicio magis metendum Peccatori, quam quod minus metuit.

QUATIO EST, Quia in futuro iudicio nihil minus metuit Peccator quam benignitatem Christi.

Sed nihil est magis metendum Peccatori quam illa Christi benignitas.

Ergo in futuro iudicio nihil est illi magis metendum, quam quod minus metuit.

Decelatur hæc ratio subtilissimè in 3. parte, Sabbato post Dominam secundam Pentecostes, ubi demonstratur quam sit Agni formidanda ira, juxta illud Apocal. 6. *Abcondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira Agni.*

Vide his conformes alias veritates, notatas in Indice, verbo Iudicium, Timor, &c.

E O D E M D I E,

DE DVPLICI ADVENTV
CHRISTI DOMINI.

*Erunt signa in Sole & Luna, & stellis, & in terris
pressura Gentium. LUC. 21.*

VERI-

VERITAS PRACTICA.

Sicut ad secundum Christi Domini Adventum renovabitur mundus, ita modo animus noster æque est renovandus.

RATIO EST, Quia tantum debemus Bonitati Dei qua apparuit in primo ejus Adventu, quantum ejus Potestati qua exercebitur in secundo.

Sed Bonitas ejus exigit à nobis ut modo sic renovemur.

Ergo sic modo est renovandus animus, atque cum mundus divina potestate renovabitur.

I. PUNCTUM.

Rom. 13.

Hora est jam nos de somno surgere, nunc enim propior est nostra salus quam clem credidimus: Sic olim Apostolus nascentem Ecclesiam, sic modo ut renascamur & renovemur, Ecclesia nos excitat, primo hoc sui renovati anni die; quasi si de somno surgeremus. Nox precessit, dies autem appropinquavit, abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Quænam sunt illa opera? quænam arma? exquire.

In hunc etiam finem, opportunè Evangelium de secundo Christi adventu, cum mundus universus renovabitur, At quo renovabitur modo? exponde, ut sic discas hodiernam renovationem instituire. Sicut enim manente rerum substantia, res omnes immutabuntur, iidem cæli, eademque terra, sed aliter affecta omnia, atque in meliorem statum ita erunt immutata ut dicantur novi cæli, nova terra, & nova facta omnia: *Mutatione, non abolitione sui*, ait S. Hieronymus: Sic planè nos non alii quam nos ipsi, & tamen alii per renovationem effici-mur, non alii scilicet erimus in substantia rerum agendarum, sed in modo agendi; Eadem quippe nobis semper seu devotionis seu ministerij nostri sunt explenda officia, sed non eodem modo, non somnolentè ut alias, non negligenter & perfundorè, sed religiosè & perfectè. Sicut in resurrectione corpus idem nostrum erit, sed non quale modo est, non corruptibile & mortale, *Surgat enim spirituale*, inquit Apostolus; ita ex S. Gregorio, *vetusta vita proximi usum mutat, si anima superno spiritu afflata, & in summu appetat quod contempserat, & contemnat in infimu qua appetebat.*

Apoc. 21.

1. Cor. 15.

1. 27. Mor. c. 13.

Hoc est renovari mente, hoc est resurgere animo, hoc est quod ex veritate proposita, jam eniti debemus cum Gratia quæ hoc ipso se offerro danda est in hunc finem, quò nos amantèr invitat, ut tam voluntariè & libenter resurgamus, quàm necessariò resurgendum erit corpore, ad postremum Judicij diem. Neque enim minus debemus Bonitati divinæ, quàm Potestati. Cogita quanta sit illa Bonitas quæ apparuit in primo Christi Domini Adventu, in Incarnatione, in Nativitate, in Infantia, in Pueritia, in Conversatione, in Exemplis, in Miraculis, in Passione & in morte. Nonne hæc tibi bonus Dominus? nonne hæc Bonitas tantum de te meretur, quantum Justitia, quantum Potentia, aut quælibet alia Virtus divina? *Mag-nus Dominus & laudabilis nimis, parvus Dominus & amabilis nimis.*

S. Bonna.

II. PUNCTUM.

At qui hoc Bonitas à nobis exigit ut sic modo renovemur.

Id quidem sæpius exigit prout ipsa necessitas postulat, sed cum hodie renovetur memoria primi illius Adventus, quo factus Homo Deus, *In terru visus est, & cum hominibus conversatus*; quid aptius à nobis exigere seu postulare concipiendus est, quàm quod primo illo suo Adventu, à Mundo magis postulavit? Quid est autem quod à mundo suis in vitis inveterato & senescenti magis postulavit, nisi ut reformaretur & renovaretur? Est enim novus ille homo cunctis hominibus induendus, deposito veteri cum actibus suis, ut toties monet Apostolus. Itemque aptè S. Gregorius, *Quia Dominus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcepta dedit mundo, vita enim veteri nostræ in vitis enutrita contrarietatem opposuit novitæ suæ.*

Bar. 3.

Ephes. 4. Coloss. 3.

Hom. 12. in Evang.

Sicque evidenter apparet illud ipsum esse quod à nobis modo postulat, nisi fortè putes nihil in te jam residere quod renovetur, An illud putas?

III. PUNCTUM.

Sicut igitur ad secundum Domini Adventum renovabitur mundus, ita modo animus noster æque est renovandus. Quia videlicet tantum debemus Bonitati Christi quæ hanc modo animi renovationem à nobis exigit, quantum e-

jue

ius Potestati debetur quæ resurrectionem corporum & totius mundi immutationem imperabit. Esto enim non cogat necessitas Bonitas, sicut cogit Potestas; minusne propterea illi debetur? Nihilne ultra & sponte concedes roganti Domino? Nonne indignum generoso pectore suo expectare donec cogaris? Nonne illud pudendum, quia Libertati tuæ relinquet dare quod rogat, idcirco deneges? Nihilne Benignitati, nihil Bonitati dabis? An minus modo meretur Christus quam tunc merebitur, quia modo bonitate magis, quam potestate tecum agit? An ignoras te eò magis cogi quò minus cogeris, cum strictiora bonæ voluntati sint vincula Charitatis quam necessitatis? Nonne idcirco sic Christus Dominus primo venit mansuetus & humilis ut te amore devinceret, sic te attraheret in funiculum Adam, in vinculum Charitatis? ò dignum Christo finem! ò dignum sine tam nobili Christum! sed ò me indi-

gnum & Christo & tali fine, si non commoveor! Ecce cælum, inquit Sapiens, & cæsi cælorum, abyssus & universa terra in conspectu illius commovebuntur, montes simul & colles & fundamenta terræ cum conspexerit illa Deus, tremore concutientur; Et in omnibus his insensatum est cor! Appareat anima mea, appareat hodie gratia illa Salvatoris, Quæ apparuit omnibus hominibus erudiens nos, ut abnegares impietatem & secularia desideria, sobriè & justè & piè vivamus in hoc sæculo. Et sicut erunt signa in Sole & Luna & stellis, sic in mente tua, sic in corpore, & in minimis quibuscunque gestis seu vitæ negotiis, signa sint animi renovati.

Converte nos Domine & convertemur, innova dies nostros sicut à principio: Adjuva me Domine Deus in bono proposito, & da mihi nunc hodie perfecte incipere, quia nihil est quod hæcenus feci.

Ecclesi. 16.

Tit. 2.

Thren. 5.

L. 1. de imit.

Ch. c. 19.

Os. 11.

HAC HEBDOMADE, in considerationem venientæ Personæ quæ proprius spectant & attingunt Mysterium Incarnationis Christi Domini.

FERIA SECUNDA.

DE ÆTERNO PATRE FILIUM NOBIS DANTE.

Sic Deus dilexit mundum ut Filium suum unigenitum daret. Ioan. 3.

VERITAS PRACTICA.

Sic Deus dilexit mundum, ut sic mundus diligeret Deum sicut dilectus est.

Sensus hujus particulæ sicus, atque adeo totius Veritatis hic est, quod quemadmodum Deus mundo suum indicavit amorem, donando ei Filium, quem unicè diligebar, sic mundus Deo suum indicet, donando ei quod carius & pretiosius habuerit; Ad hoc enim tenetur ex illa dilectione Dei qua præventus est per donum Filij.

RATIO EST, Quia Deo nobis indicanti suum amorem, tenemur ei nostrum indicare quo fieri potest convenientiori modo.

Sed non est modus convenientior, quam donando ei quod carius & pretiosius possidemus.

Ergo illi donandum est, sicut diligendus Deus: sicut nos diligit. Quod certè est rarum & pretiosum.

I. PUNCTUM.

QUOD primum in tota Incarnati Verbi æconomia considerandum venit, æterni Patris est Charitas nobis donantis Filium suum, Sic Deus dilexit

B